

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, ne frankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne štev. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsa leta naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—. Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno petito vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren u Poštno - hranilničnega računa štev. 64139.

Naročajte in razširjajte „ZARJO!“

Ob novem letu.

„Hitro, hitro mine čas, oh ne bo ga več pri nas.“ Ta rek se uresničuje sicer dan za dnem, vendar nam stopa ta resnica posebno ob novem letu prav živo v spomin. Leto je zopet minulo in vredno je, da se ob tako važnem prehodu malo ozremo nazaj in naprej na polju pristnega krščanskega dela po širji in ožji domovini sploh in posebej še pri nas na tržaških tleh.

Kot katoličani moramo predvsem povdarjati, da pomeni leto 1907 skoro po vsej Evropi znaten napredek krščanske misli v javnem kulturnem delovanju. Ideja krščanske demokracije je prodrla skoro povsod, le Francozi se pokore, ker niso pravočasno umeli aplicirati svoje globoko versko prepričanje na tok časa, ki vidi rešitev edinole v vsestranski politični, kulturni in gospodarski organizaciji. Zato imajo Španci prav, da so zapustili pot francoskega katolicizma in se lotili organizatoričnega dela med ljudstvom. Drugod se morejo ponašati katoličani z lepimi uspehi. Nemški framazoni niso mogli razdreti krščansko-socialni centrum v državnem zboru, protiverska šola na Angleškem se je ponesrečila, in niti strastna gonja, ki so jo vprizorili svobodomiselniki po Italiji proti duhovščini in cerkvenim zavodom, ni mogla katoličanom kaj škodovati. Ruske zmede se niso cerkve niti dotaknile, v Ameriki, Švici, Švediji in Norvegiji pa uživajo katoličani prostost, ki jim gre kot članom neodvisne družbe.

V Avstriji gledajo katoličani lahko s ponosom nazaj na minolo leto. Splošna in enaka volivna pravica jih je našla dobro pripravljene in organizirane. V prvem ljudskem parlamentu na Dunaju so krščanski socialci najmočnejša stranka. Državno-zboreske volitve so pomenile za mračni, in potuhnjeni liberalizem pravi poraz, dočim so stopile stranke z

izrazitim socialnim programom v ospredje: krščanski socialci na eni, socialni demokratje na drugi strani. Loči jih krščansko svetovno naziranje. Zato ne bo možno v parlamentarnih vrstah izogniti se prej ali slej versko-kulturnih debat, kakor nam pričajo nedavni dogodki v zadnjem zasedanju državnega zbora. Katoličani se takega ognja prav nič ne bojimo, saj smo uverjeni, da nam bo le dokazoval živo silo krščanske demokracije in pričal, da se ni možno otresti religiozne misli v še tako naprednem in prosvitljenem veku.

Velik del priznanja in hvale, ki jo dajemo avstrijskim katoličanom, zadene tudi ogromni del naše slovenske domovine. Politično izobraženo in organizirano slovensko ljudstvo si je izbralo na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Goriškem v državni zbor take moze, ki neustrašeno priznavajo krščanska načela. Zbrani v „Slovenskem klubu“ stoje trdno, saj imajo skoro vso maso slovenskega ljudstva za seboj. Ljudstvo jim zaupa tembolj, ker vidi da niso omadeževali svojih zahtev s kakim polovičarskim paktiranjem. Kako marljivo delajo pravi ljudski voditelji po naštetih slovenskih pokrajinah v prosep naroda! Ni je menda stroke na političnem, kulturnem in gospodarskem polju, s kojo se ne bi intenzivno pečali, uspeh pa je: krasno organizirana, zavedna krščanska armada slovenskega ljudstva.

Kako bi nas veselilo, ko bi mogli isto trditi tudi o Slovencih na tržaških, istrskih in kraških tleh. Krščanski prepoved ljudstva je pri nas še daleč nazaj. Krivda pade sicer na razne faktorije, vendar ne v zadnji vrsti na politično vodstvo, ki si je po svojem glasilu prisvajalo monopol voditi tržaške in sosedne Slovenec. Povdarjal se je vedno le narodnostni moment in na takozvanem narodnem programu so bili tudi izvoljeni državni poslanci. Ti se ne upajo povedati jasno in odkrito, da stoje na krščanskem temelju, zato se pa tudi mi ne upamo navduševati se zanje. Polovičarstvu v tem pogledu je že odzvonilo drugod, gotovo mu bo tudi pri nas.

Nasproti dosedanjemu plitvemu narodnemu »delu«, ki se reducira malodane na fraze, »živio«-klice, plesne venčke, hujskanje proti cerkvi itd., postavimo konkretno krščansko delo za narodov blagor. Narodnost bo prazen pojem, če se ne bo

kazala v vsestranskem napredku krščanskega slovenskega ljudstva. V tem pogledu smo žal zelo zaostali. Kje so pogoji za kulturno in politično ljudsko naobrazbo, kje oživetvorjena ideja združništva, ki naj bi ljudstvo osvobodila in gospodarsko utrdila? O vsem tem imamo sicer pri nas komaj slaboten začetek, ki nas pa navdaja s tem večjim upanjem, čim bolj gre trnjevo pot.

Ogromnega dela nas torej čaka v nastopnem letu. Prav ni se ga ne strašimo. Naša ljubezen do slovenskega ljudstva je tolika, da se ne bomo pri delu za narodov blagor zbal očitanja in zbadanja od nobene strani. Nočemo svojih podroanih načrtov po nepotrebnem izdajati, to pa vendar lahko povemo slovenski javnosti, da je naš cilj privedi ljudstvo po zdravi krščanski izobrazbi do socialne in politične svobode. Zato kličemo: tržaški odbor »krščansko socialne zveze«, zbudi se, ljudstvo te pričakuje!

Političen pregled.

Avstro-ogrsko. Nove deželnozborske volitve.

Goriško-Gradiški, kranjski, češki in gališki deželni zbori ne bodo razpuščeni, ker je že itak potekla njih poslovna doba. Nove volitve bodo v kratkem razpisane in se bodo vršile koncem februarja in začetkom marca. Tirolski deželni zbor bo pa razpuščen, ker poteče njegova poslovna doba še-le 24. junija 1908. — Na Kranjskem so že priglasili svoje zopetne kandidate dosednji poslanci Slovenske Ljudske Stranke: dr. Šusteršič, Povše, Demšar, Jaklič in msgr. dr. Žitnik. — Dnevi glavni pl. Detela je pa izjavil, da odklanja zopetno kandidaturu. Volivni boj bo na Kranjskem gotovo zelo oster, posebno če bodo liberalci zopet rabili tista nepoštena sredstva, s katerimi je ljubljansk gospod prišel do pravice, vezati otrobe v državnem zboru in podirati to, kar so drugi z velikim trudom pridobili.

Rusija.

Na Ruskem še vedno ni miru. Vedno se sliši o političnih umorih, ropanju, uporih itd. Seveda ruski aristokratje tudi v teh resnih časih nimajo drugega dela, kakor da preganjajo katoliške škofe

LISTEK

V Ameriko po štruklje!

I.

V znani ljubljanski gostilni pri „Zlati ribi“ je služil pred nekaj leti Oblakov Jože, doma iz Šmartnega na Gorenjskem. Bil je krepak mladenič, zdravih, rudečih lic ter črnih las in oči. Imel je nepokvarjeno srce, ter je rad in z veseljem delal. Prav radi so ga imeli pri „Zlati ribi.“ Gospodar mu je izročil štiri konje v oskrbo. Jože je skrbel za nje, kakor da so njegovi. Bili so lepi, da so se kar svetili. Gospodar je bil ponosen na lepe konje in ni štedil pri plačilu. Dajal je Jožetu vsak mesec po dvajset kron in sem ter tja še kakšno kronco povrh. To se je Jožetu dopadlo, ker je bil varčen in ni brez potrebe izdal novčica. Imel je tudi sicer ne lepo, a koristno navado, da se je za vsako stvar, ki jo je kupoval, pogajal toliko časa, dokler je ni dobil za najnižjo ceno. Tako si je v treh letih svoje službe pri „Zlati ribi“ prihranil precejšnjo svotico. Njegov tovariš Janez, ki je tudi služil pri „Zlati ribi“ mu je sicer očital, da je skopuh. Pa to ni bilo res, samo varčen je bil. Tudi je imel vedno snažno in čedno obleko, da parkrat je celo Janezu plačal za vino, da ne bi bil preveč siten in pa zato, da sta si ostala dobra prijatelja.

K „Zlati ribi“ so kaj radi prihajali v gostilno potniki, namenjeni v Ameriko. Pogovarjali so se o bogastvu, ki jih čaka onkraj morja. Jože jih je poslušal z velikim zanimanjem. Ker je imel novce

precej rad, se ni čuditi, da se mu vzbudi želja, poiskati si v novem svetu skritih zakladov. To njegovo željo so še bolj vneli potniki, kateri so se vračali iz Amerike, ter tako zapeljivo žvenkljali z zlatimi in srebrnimi novci. Skušnjava za Jožeta e bila velika. Premagala ga je. Jože za trdno sklence zapustiti domovino in si v daljni Ameriki pridobiti bogastvo. Toda imel je komaj devetnajst let. Kaj bo radi vojaščine? Kaj s potnim listom? Jože dobro vê, da ga ne dobi. „Nič zato“, si misli, „imam službeno knjigo, upam, da bo šlo.“ In šlo je.

Vsako leto na Martinovo nedeljo je šel Jože domov po štruklje. Za to leto je tudi sklenil, da pojde, toda ne v Šmartno, temveč v Ameriko. V gostilni je zvedel iz pogovorov, da bo šel na Martinovo nedeljo popoldne ob štirih parnik z izseljenci iz Trsta v Novi Jork. „S tem parnikom odpotujem, a tukaj bodo mislili, da sem šel v Šmartno,“ tako pravi sam pri sebi in se prične skrivaj pripravljati na pot.

Zvečer pred Martinovo nedeljo sedi v gostilni Jože in njegov prijatelj Janez pri kozarcu novega vina. Ko sta že spraznila nekaj merice, plača Jože za oba in pravi: „Janez! pokliči me jutri ob petih, ako se sam ne prebudim.“ „Bom,“ odgovori Janez. Jože pa leže vesel k počitku. Kmalu zaspi in prične sanjati.

II.

Pa kaj je to? Ali je prav slišal? Menda vendar ne! Šteje. Našteje pet. „Kako hitro je noč minila,“ pravi Jože sam pri sebi, „vstati bo treba ter iti v Ameriko.“ Vstane. Lepo se umije in se

prične pranje oblačiti. Obleče srajco, belo ko sneg, obuje čevlje, ki so se lepo črno svetili, kakor murin o kresu. Obleka je bila iz finega sukna, temne modre barve, samo telovnik je bil iz zelenega bražuna s srebrnimi gumbi. V žepu pri telovniku je imel uro s srebrno verižico, na koncu verižice šmaren srebrnjak. Na glavo si stavi nov klobuk rujave barve. Ko se opravi, se pogleda v ogledalo. Zadovoljno se nasmehlja. „To bodo v Ameriki za menoj gledali,“ pravi sam pri sebi, „zdaj pa e na pot.“ Vzame prtljago, ki si jo je prejšnji večer pripravil, pobere denar iz skrinjice, skrije službeno knjižico pod telovnik za srajco, ter jo mahne proti kolodvoru. Ko pride na kolodvor, zagleda pri vratih policaja, katerega je večkrat videl v gostilni pri „Zlati ribi.“ Policaj ga prijazno popraša:

„Kam pa greš Jože?”

„Po štruklje v Ameriko!“ odgovori nepremišljeno Jože.

„Ti nepridiprav!“ se razjezi policaj, „se hočeš norčevati. Zgubi se mi izpred oči, da te ne vidim.“

Rad se je Jože policaju izpred oči zgubil in takò ga policaj res ni videl, da je kupil listek preko Jesenic v Trst.

Ura odbije sedem. Vlak jo odpiha proti lepi Gorenjski in z njim se odpelje najnovejši Amerikanec: Jože Oblak. Nekako tesno je Jožetu pri srcu. Premišljuje, na kako dolgo in nevarno pot se je podal. Ko se pripelje na postajo, ki je bila najbližja njegovi rojstni vasi, vzdihne žalostno: „Sam Bog vê, ali bom še kedaj Šmartno videl.“ Vlak oddrda naprej in Jožetu postane lažje pri srcu. Skozi okno opazuje gozde, pašnike in vasi, mimo

in zatirajo katoličane. — Duma je dovolila 14.182.000 rubljev za stradajoče prebivalstvo. — Med voštvom še vedno vlada vporni duh. Zaprli so 60 vojakov pri 13. pehotnem divizijskem polku v tavrski guberniji.

Italija.

V Italiji so dobili novega ministra Severino Casana, ki je — civilist. Svoje dni je bil župan v Turinu. Listi sodijo, da bo on zmožen odpraviti razne nedostanke v italijanski armadi. — «Giornale d'Italia» poroča, da se pogajajo glede na carjev obisk Italije. Rusija želi, da se snideta ital. kralj in ruski car v Neapelju na morju, italijanska vlada pa želi, da se sestane vladarja v Rimu. — Najbolj gotovo pa bo, da se vladarja ne bodeta nikjer sešla, ker ima ruski car doma važnejše opravke kakor pa hoditi okoli po svetu.

«Čas» o kulturnem boju na Francoskem.

Tudi iz ust sovražnika se ve krat sliši resnico. Iasarykovo judovsko framasonsko glasilo «Čas» je pred kratkim pisalo pod naslovom: «Kako kakor parancoska brez duhovnov» — sledeče: «Zadnji glasovi o ločitvi države od cerkve prodirajo v parlament. Cerkevni roparji niso bili v tem edini, kako naj se cerkveno premoženje spravi k državi. Kar je bilo mogoče, se je storilo. Problem pa vendarle ni še rešen. Francoska je bila skozi stoletja katoliška dežela. Papež je Francosko prišteval k svojim najbolj zvestim deželam. Da bi se ves ta vpliv Rima na Francoze zatrl, bo potrebovalo še mnogo časa. Na splošno so tudi Francozi kakor drugi narodi versko indiferentni, vendar postava o ločitvi in njena brutalna izpeljava so vzbudile in razburile nekatere duhove. Na kak način se bodo napolnile luknje, ki so nastale po padcu cerkve, na kak način naj se nadomestijo ceremonije, ki so na ljudstvo najbolj vplivale, vse to čaka rešitve? Francoski pisatelj Barrès je rekel: najlažje diham v katoliški okolici in vendar nisem veren katoličan. Kot Barrès mislijo in ravna mnogi tisoči v Franciji in izven Francije. Francoski pisatelji so tega mnenja.... Človek ima mnogo drugih potreb, takih, ki jih zadovoljuje le katoliška cerkev. Tako govore prosto misleči možje. Ali naj se vpelje nov kult in kakšen?

Cerkve je vsakdanje človekovo življenje olepšala. Če je bilav kaki občini kaka cerkvena slavnost, procesija, tedaj je bil za občino praznik. Če si učenci v šoli poštevali vtepačo v glavo, tedaj ne zna otrok, zakaj se pravzaprav muči — na njegovo dušo ne vpliva nobena moralna moč. Glas zvonov je obmolnil, življenje poteka pusto, enolično, dolgočasno, brez veselja. Z eno besedo Francozom se toži po cerkvi.

Načrti belgijskega kralja.

Belgijski kralj je naprosil francoskega finančnega ministra za pooblastilo, da ustanovi anonimno družbo, kateri bi oddal svoja posestva. Polovico dohodkov bi se porabilo za sanatorij častnikov Kongo države, druga polovica pa oseba, ki jo še ni imenoval. Minister je odklonil kraljev načrt.

III.

Zaradi obilnega prometa je imel vlak zamudo. Še le malo pred tretjo uro so prišli potniki v Trst, parnik pa odhaja že ob štirih. To je Jože dobro vedel, zato je hitro skočil iz voza in hitel k izhodu. Vratarju odda listek in hoče dalje. Toda kaj zagleda? Elegantno oblečen policaj stopi naravnost k njemu. Zaupljivo ga potrkva po rami in pravi: »Vsaj ste vi Jože Oblak?«

»Seveda sem!« odgovori Jože nepremišljeno. »Greste v Ameriko?«

»Kaj v Ameriko?« pravi Jože ves prestrašen, »na Ameriko toliko mislim, kot na smrt.«

»Je že dobro! Dobili smo iz Ljubljane brzojav, da ste na potu v Ameriko. Pa tja ne boste šli. Šli boste z menoj na poljejo!«

»Kaj na poljejo? Vsaj nisem ničesa ukradel. Prišel sem v Trst, da si morje ogledam.«

Kitajska vpelje ustavo?

Že par let se peča kitajska vlada z vprašanjem, kako vpeljati ustavo. V ta namen so bile odposlane komisije v razne evropske države, kjer naj bi študirale dotične ustave. Zanimivo je, da priporoča bivši kitajski poslanik na Dunaju, Yang-Ceng, naj bi vpeljali ustavo po vzoru Avstrije. Avstrijska ustava se temu poslaniku zdi najbolj primerna za kitajske razmere.

Nekaj o združništvu.

(Dalje.)

Liberalizem je pa tudi prezrl, da je človek družabno bitje, da zamore vspevati, se razvijati in sploh živeti le v družbi. On ga je popolnoma razdružil, razdrobil in posameznega človeka pripustil samemu sebi. S popolno svobodo pa je dal otroku ogoja v roke, da se z njim igra. Kako naj ostane dolgo taka družba zdrava, kjer ima vsak posamezen ud popolno svobodo, da dela kar hoče, in ga ne sme nihče ovirati pri njegovem delovanju? S svojimi krivimi nauki je liberalizem podrl stebre človeški družbi. Bog je ustvaril zemljo za vse in njegova volja je, da si človeštvo pravično razdeli dobro zemljo. To pa je mogoče, če vladata med ljudmi pravičnost in ljubezen. Liberalizem pa ne pozna teh dveh pojmov. In resnično žalosten je pogled na ruševine svetnega blagostanja katerih je kriv liberalizem.

Ko so pa razne države pozakonile te krive liberalne nauke, je bil pa zatiranju pritisnjen še celo pečat postavnosti.

Ko so razni možje uvideli, kam vedejo liberalna načela, začeli so misliti, kako bi se dalo temu odpomoči. Zdravila so iskali ti možje v — združevanju, v združni organizaciji, ki sloni na načelu medsebojne vzajemnosti. Kakor je liberalizem razdružil človeštvo, tako so upali ti možje v združevanju rešitve človeštva. Kapitalizem je postal, kakor smo rekli, vsled liberalnih načel vsemogočen, posamezen človek je proti njemu kapljica v morju. Toda če se vsi zatirani združijo v eno veliko, svojih pravic so zavedajočo maso, tedaj mora tudi kapitalizem odnehati od svoje brezobzirnosti, strogosti in krivice.

Le v edinosti je moč. Združiti v celoto posameznike, ki so bili doslej zatirani in s to celoto začeti nevstrašeni boj proti siloviti moči kapitalizma in z njim združenega brezpogojnega tekmovanja (konkurence), to je namen, združništva. Svobodno tekmovanje je razkrojilo celoto v posameznike; nadarjenejši in silovitejši posamezniki so se dvignili nad celoto in našli zavetje v kapitalizmu! Zatirani posamezniki ne zmorejo sami ničesar v tem boju, a združeni morajo zmagati! Le združevanje mora zabraniti kruto izkoriščanje in brezmejno sebičnost.

Možje, ki so nasvetovali to zdravilo, ki vodi v rešitev, so nastopili že v začetku prejšnjega stoletja. To so zlasti možje kot Saint, Simon, Fourier in Owen. Zloraba popolne svobode je rodila v njih razne načrte. Učili so sicer ti možje

»Se bote že šš morja nagledali. Zdaj pa precej z menoj!«

Ko Jože spozna, da nič ne koristi lagati, se vda v svojo žalostno usodo in molče koraka v spremstvu policaja v mesto.

Dasi je bil Jože v tako žalostnem položaju, si vendar ogleduje palače ob morju in na morju ladje in parnike. Zagleda parnik, namenjen v Ameriko. Gost dim se vali iz dimnikov, znamenje, da parnik skoro odpluje. Na obali pred parnikom se kar tare ljudi. Mnogi so prišli, da se poslove od potnikov, drugi iz radovednosti. Potniki namenjeni v Ameriko sloné na parnikovi ograji ter mahajo z belimi robcí v slovo. Tisoč in tisoč ljudi na obrežju jim odzdravlja. Jožeta ta prizor močno gane. Žalostno si misli: »Namestod v Ameriko, grem v ječo. Pa kaj, ko bi poskusil?« pravi že bolj srčno. Pogleda policaja. Policaj se je ravno, nekoliko drugam ozrl. »Zdaj je čas si misli Jože in jo vbere proti parniku. Močan, kakor je bil, je ljudi kaj dobro odrival na levo in desno. Prav še v zadnjem času prihití do parnika. Že so vleklí železno lestvico na parnik. Jože skoči na lestvico, vrže prtljago na parnik in vtrenotku je bil tudi sam na parniku. Takoj za njim potegnejo gori lestvico. V istem hipu prisopiha policaj k parniku. Ker ne more gori, kriči in maha z rokami. Ker je pa bil velik hrup, ga nihče ne razume, kaj mu je, ali kaj prav za prav hoče. Med tem pa parnik ponosno odplava in odpelje Jožeta proti daljni Ameriki.

(Dalje.)

marsikaj napačnega, tudi si nasprotujejo, ali vendar ideja (misel) združevanja ali asociacije jim je skupna. (Dalje).

NOVICE

Somišljenikom. Pošljamo vam tudi drugo številko „Zarje“ na ogled v trdni nadi, da pristopite vsi k našim mnogobrojnim naročnikom. Bodite prepričani, da bomo skušali list vsestransko izboljšati. V ta namen pa prosimo vaše blagohotne pomoči. Podpirajte nas posebno z dopisi. Količ kaj važen dogodek v svojem kraju napišite in nam ga takoj pošljite. Čim več sotrudnikov, tem bolj živahen in raznoličen bo list. Širite in priporočajte „Zarjo“ po vseh slovenskih županijah v tržaški okolici, po Krasu in v Istri. Pomagajmo vsi pri tem delu, da bo „Zarja“, vedno bolj izpolnovala zahteve modernega časopisa. S to prošnjo voščimo vsem somišljenikom veselo in srečno novo leto!

Novoletna voščila pri škofu. V torek opoldne se je zbralo v škofijski palači okoli 50 tržaških duhovnikov s stolnimi kanoniki vred, da izrazijo škofu svoja novoletna voščila. Prevzvišeni je privoščil v odgovoru svoji duhovščini pravi mir srca in čist namen pri delovanju.

Tržaška burja. Te dni je pričela pihati burja, katera je, kakor vedno tudi sedaj zahtevala svoje žrtve. V četrtek je vrgla namreč več oseb s tako silo ob tla, da so bili več ali manj ranjeni. Neka žena je tako padla, da si je strla roko.

Trgovski klub „Merkur“. kateri se je kakor znano vsled neznosnih razmer in terorizma ločil od «Trgovsko-izobraževalnega društva» je napravil na novega leta dan v prostorih obrtno-konsumnega društva pri sv. Ivanu (pri cerkvi) prvi plesni venček. Vdeležba je bila zelo obilna, čeprav se je od gotove strani strastno delovalo proti tej prireditvi, posebno radi tega, ker se je vršila prav v omenjenih prostorih. Ne vemo, kaj imajo dotični krogi prav za prav proti temu društvu. Saj je vendar to društvo prav tako, kakor jih je več v tržaški okolici. Morebiti je vzrok to, da si ne pustijo od vsakogar zapovedovati in da društvo dobro vspeva brez vseh jezičnih doktorjev ali pa ker je «rimsko», kakor se je blagovolil izraziti nek gospod na Silvestrovem večeru v svetoivanjskem «Narodnem domu». Sicer je ta gospod zelo svobodomiseln, vendar temu društvu in pa krš. socij. izobraž. društvu ne privoščí svobode, raje bi videl, da bi bilo vse pod njihovo komando. Nič čudnega! Cedijo se jim sline po krasnih prostorih. Ali povemo vam odkrito: Vaši komandi je pri nas odklenkalo za vselej. Priporočamo vam pa, da si dobro zapomnite 31. dec. 1907, zakaj na ta dan ste vi, ki vsepovsodi povdarjate in priporočate slogo, prvi pričeli z javnimi osebnimi napadi. Za danes samo konstatiramo ta obsodbe vreden dogodek, ki bo dobil ob svojem času zaslužen odgovor.

Iz Orleka pri Sežani. Kakor mnogim znano, v Sežani ni pravega cerkvenega petja. Društvo „Zorislava“ v Sežani noče peti v cerkvi, češ mi smo «Slovenci» in zato ne pojemo latinsko. Ker bi pa te božične praznike bilo res žalostno v cerkvi, če bi ne bilo lepega petja, zato je sklenilo društvo „Draga“ iz Orleka, da bode pevalo božične praznike v cerkvi. In res so Orlečani peli; in peli so prav lepo zlasti drugi praznik ob 10. uri. Prav dobro so delali pod vodstvom organista g. Ruštja. Seveda peli so latinsko, zato pa so vendar še ostali Slovenci. Tu bi moralo veljati: „v cerkev ne spada politika.“ Orlečani! prav ste storili! O ni sramota peti pri službi božji ne-ampak častno je za naše fante; le tako naprej: „Za vero in za narod!“ Če se za vero dela in za Bogà, to ni politika saj smo kristjani. Politika pa je ne peti v cerkvi radi politike!

Cesar v Istri. Skoro gotovo pride cesar prihodnjo pomlad za dalje časa na Cigalo v bližino Lošinja ter bo na poti tja obiskal tudi Pulj.

Nesreča. Zadnji dan pretečenega leta je hodil voznik Jožef Vatovec s harmoniko po sv. Ivanu in voščil ljudem srečno novo leto. Seveda ga je moz pri tem poslu dobil precej pod kapo. Ko se je popoldne vračal pijan proti domu, zvrnil se je na Ferdeniču v kanal, kamor je tako nesrečno padel, da je ostal na mestu mrtev.

Škofijska kronika. Č. g. Vodička Jožef je bil dne 30. dec. m. l. inštaliran na župnijo Vodice.

Iz Sežane. Med Povirjem in Merčani so našli ob 10. uri zvečer na dan sv. Štefana mrtvega človeka!

Iz sv. Križa pri Trstu: Od 12—19 t. m. bode v tukajšnji župniji sv. misijon. Vodili ga bodo č. oo. jezuiti iz Ljubljane. — Za Božič je naša cerkev dobila v dar krasen rudeč anti-pendij za veliki oltar. Podarila ga je gospa Marija Flego iz Trsta. Naj ji bo tu izrečena najpri-r-nejša zahvala. — Gostilna konsumnega dru-štva v sv. Križu se je preselila 31. decembra v lepe prostore g. Ivana Košuta št. 6 po doma'e k »Pirčevim«. Zvečer je bil tu koncert godbenega društva »Lira«. V prirčni domači zabavi so naši občinarji se poslovili od starega in pozdravili novo leto 1908. Na novo leto smo dobili nove cerkvene starašine. Z primernim nagovorom jih je domači g. župnik vpeljal v njihovo častno službo. Isti dan smo pokopali tu mlado ženo Justino Sirk. Po-ročena je bila še le 7 mesecev. Blagopokojna je bila uzorna žena. Veličasten pogreb je dokazal, kako je bila ljubljena in spoštovana. N. v. m. p.

Iz Brezovice v Istri nam pišejo, da so imeli sv. misijon, katerega sta vodila velečast. patra Si-gismund Zega in Emilijan Dovgan iz Pazina 14. decembra je imela šolska mladina dvorazredne šole v Hrpeljah v tamošnji cerkvi sv. spoved in sv. obhajilo s primernim nagovorom; vsi ostali govori so bili pa v župni cerkvi. Krasni, poljudni govori so privabili ljudi ne le poslušat božjo besedo, ampak tudi k spovednici. — 22. decembra pa je ve-lika procesija s Sv. Reš. Telesom sklenila sv. misijon.

Iz Rojana nam pišejo: Zadnjo nedeljo po-poldne je priredila dekleška Marijina družba v Rojanu v svojih lepih družbenih prostorih blizu cerkve svojo prvo veselico, ki je vrlo dobro vspe-la. Proizvajala se je obsirna igra v petih dejanjih »Raz Marijino Srce«, sledil je venček narodnih po-pevk in naposled je vzbudila čisto nova burka »Kaznovana potrata« obilo zabave in smeja. Ude-ležencev je bilo toliko, da niso dobili vsi dovolj mesta v prostorni dvorani. Zato se bo veselica po-novila še dne 6. januarja ob isti uri popoldne. Če se pomisli, da so priposta dekleta prvič nasto-pila na odru, jih mora res vsakdo pohvaliti. Igrale so dobro tudi težavne vloge. Da pa zna pevski zbor Marijine družbe rojanske toliko narodnih pesni, priprostitih in bolj umetnih, tega si nismo prej niti mislili. Tu se je jasno pokazalo, da se skrbi v Ma-rijini družbi ne le za verskonravno vzgojo, ampak tudi za pravega narodnega duha. Le tako naprej, vrta rojanska dekleta, pogumno, neustrašeno!

Šolskega poslopja nimajo v Lazaretu. Dosedaj sta se potikali slovenska in laška šola po zasebnih hišah. Z novim letom pa so odpovedani prostori slovenski šoli in sedaj ne vedo, kam bi jo vtaknili. Čas bi bil, da bi se vendar enkrat sezidalo novo-šolsko poslopje, vendar kažejo šolske oblasti malo poguma zato. — Novo šolo pa imajo na Dol. Ško-fijah in sicer za Slovence in Lahe. O laškem od-delku te šole bo treba o priliki kaj več spregovo-riti. (Le kmalu. Ur.)

Slovensko šolo so odprli v gornji dolini na Rižanu z eno učno močjo.

Železniško postajališče se obeta na Lazaretu. Mislijo tudi ustanoviti pošto.

Božičnico je priredil otroški vrtec v Vasi. Prav ljubko so otroci nastopali pri jaslicah in bo-žičnem drevescu. Delovanje otroških vrtcev je jako ugodno, zato bi bilo prav, da bi se še bolj raz-širjali.

Tržaški dnevnik nas ignorira. No, nam je to čisto prav. Le tako naprej! Bomo vsaj lahko v miru delovali za krščanske in narodne ideje. Ven-dar pa nam je znano, da se gospodje na skrivnem grozno zanimajo za nas in že dva dni pred izidom lista poizvedujejo po njegovi vsebini. Kaj ne, g. doktor?

Čuvaj na morskem jezu izginil. Na novega leta dan se je pripeljal Nikolaj Rizzi, čuvaj na jezu kateri brani, da ne vdarijo morski valovi s tako silo v pristanišča, s čolnom do obrežja in šel v gostilno. Ob 11. uri ponoči se je vračal iz gostilne zopet proti čolnu. Videli so ga še, ko je stopil v čoln in odplul. Od takrat pa pogrešajo čuvaja in čoln. Najbrže so ga valovi odnesli na odprto morje.

V Kopru se je ustanovilo dramatično društvo »Istra«, kateremu je namen prirejati dramatične predstave po zahodni Istri.

Nove jubilejne poštne znamke so že v prometu. Na znamkah po 3 vin. je slika Jožefa II., na znamkah po 5, 10, 25, 35 vin doprsna podoba ce-sarja Franc Jožefa I. na znamkah po 20 vin. je podoba cesarja Ferdinanda I., po 12 vin. podoba cesarja Franca I., po 2 vin. podoba cesarice Marije Terezije, po 1 vin. podoba Karla VI. po 6 vin. podoba Leopolda II., po 30 vin. mladostna podoba Franca Jožefa I., po 60 vin. podoba cesarja Franca Jožefa I. v generalski uniformi, in po 1 K podoba cesarja Franca Jožefa v kraljevskem ornatu.

Za varstvo slovenskih izseljencev.

(Družba sv. Rafaela).

Ne v Ameriko! Iz Amerike smo dobili od nekega slovenskega izseljenca pismo, v katerem nas prosi, da naj opozarjamo ljudi, naj se nikar ne selé v Ameriko, ker se sedaj ne dobi dela. Velikanske trume Ameriških izselencev se radi iz-gube dela vračajo nazaj v svojo staro domovino. V Ameriki vlada namreč denarna kriza in sedaj preti tudi industrijska kriza. Tovarnarji nočejo svojih izdelkov dajati cenejše kot poprej in so rajši deloma zaprli tovarne, deloma pa odpusti veli-kansko število deavcev, kateri se sedaj vračajo v Evropo. Nespametno bi bilo torej hoditi v Ame-riko iskati dela in zaslužka, dokler vladajo take razmere.

Nesreča pri vkrcavanju. Uradnik tržaške po-družnice Rafaelove družbe nam poroča: Že vič-krat so se slišale pritožbe, da naj Avstro-ameri-ška plovna črta da popraviti svoje ladje, posebno manjše, s katerimi prevažajo izseljence na parnik. Pri zadnjem vkrcavanju so se plohi na nekem večjem čolnu vdrti in izseljenci so padli v globoko dno. Trije izseljenci so smrtno poškodovali in se nahajajo v tržaški bolnici.

Odslovitev dveh uradnikov. Dva višja uradnika Avstro-ameriške plovne družbe so radi važnih vzokov odslovili: Prav je tak.

Književnost in umetnost.

S. Gregorčiča »Poezije« bodo pre-el člani Družbe sv. Mohorja že prihodnjo jesen 1908. Že danes pa moramo opozoriti rojake na to knigo, ki bo tako lepa, kakor ni bila še nobena knjiga slovenskih pesmi. Obsegala bode 12 pol-večje oblike, (na pr. kakor knjiga »Pamet in vera«)

Razne stvari.

Predrzna tatvina v dunajskem vojaškem arze-nalu. Te dni je prišel k službujočemu častniku vojaškega arzenala častnik, ki je zahteval ključe od blagajn regimentov, ki se hranijo v arzenalu. Častnik mu jih je izročil misleč, da ima opraviti s svojim predstojnikom. Kmalu so pa prišli na sled, da je bil ta častnik čisto navaden, predrzen tat, ki je odnesel iz blagajn blizu 30.000 K. Takoj je bila vsa policija na nogah. Dognalo se je, da je moral biti tat neki Goldschmied. Toda kam jo je popihal? Tat se je izdal sam. Iz neke pošte na Češkem je poslal na Dunaj, seveda pod napačnim imenom, na naslov svoje bivše ljubice 4000 K. ka-tere ji je bil dolžan. Ker je le-ta brala v listih o tatvini v arzenalu je to naznanila policiji. In res se je posrečilo aretirati na Bavarskem kmalu na to malo previdnega Goldschmieda, pri katerem so našli še 21.000 K.

Odvajalni prašek v službi policije. V Berlinu je prišla pred kratkim k nekemu zlatarju elegantna dama in si dala pokazati dragocen ovratni okrasek, v katerega je bilo vdelenih 61 pravih biserov. Ne da bi zlatar zapazil, je zamenila dama ta okrasek s ponarejenim. Še-le potem, ko je dama odšla, je zapazil zlatar goljufijo. Naznanil je stvar policiji, ki je na vse strani brzojavila. Te dni je pa prišla v Černovicah k nekemu zlatarju dama, ki mu je ponudila tri bisere v nakup. Zlatar je takoj spo-znal, da morajo biti to v Berlinu ukradeni biseri. Dal je damo aretirati, ki pa je trdila, da je ne-dolžna. Napravili so hišno preiskavo, a brez vspe-ha. Ne da bi dama vedela zato, so ji dali med jed odvajalni prašek (purgante) in biseri so prišli zopet na dan. Dama ni nič več tajila, ampak po-vedala, da jo je k temu činu zapeljal sin nekega stotnika.

Starega župnika zabolil. V Palo v bližini Ri-ma so roparji zadavili in umorili 60le nega župnika in župniš e popolnoma oropali. Neki orožnik je vi-del hiteti zjutraj tri tučce v smeri proti Rimu. On jih je ustavil ter jih pri-silil, da so priznali svoj zločin.

Železnica Postojna-Štanjel. Med Postojno in Razdrtim bo štacija Goriče. Pri Razdrtem, kjer bo seveda tudi štacija, bo približno 1400 metrov dolg predor proti Senožečam, Senožeče dobe v bližini farne cerkve štacijo. Iz Senožeč bo tekla proga proti Gaberku, kjer bo tudi manjši predor. Blizu cesarske hiše bo postajališče Dolenjavas. Potem bo tekla bodoča proga po senodolski gmajni proti Šta-njelu.

Amerikansko brodovje ne pride v Trst, ker so napete razmere med Ameriko in Japonsko pov-zročile, da so odposlali Amerikani svoje atlantsko brodovje v Tiho morje.

Novo slovensko gospodarsko podjetje. Deželna vlada je dovolila ustanovitev akcijske družbe »Del-niška družba kranjskih parnih opekarn« s sedežem v Trnovem pri Ilirski Bistrici.

Med gledališko predstavo je umrl nenadoma ruski trgovinski minister Filozofov.

Lucheni v ječi. Urednik pariškega »Tempsa« je posetil v ječi Luchenija, morilca naše pokojne ce-sarice Elizabete. Lucheni vstane zjutraj ob sedmi uri, povzije pol litra kave z mlekom in kruhom, se bavi potem celo dopoldne z vezanjem knjig ali kakim dru-gim opravilom. Opoldne ima Lucheni kosilo, ki sestoji in pečenega krompirja, riža nekoliko zelenjave in četrt litra vina s kruhom. Dvakrat na teden dobi Lucheni goveje meso in vsako nedeljo pol litra vina. Po kosilu gre za pol ure na dvorišče, kjer puši iz pipe. Potem se pa uči razne jezike. Lu-cheni se je že naučil perfektno francosko, zna dosti dobro nemško, a sedaj se uči angleško. Ob šestih ima skromno večerjo, potem gre zopet pol ure na dvorišče kadit. Ob 8. uri dobi zopet nekoliko pri-grizka, ob deveti uri gre pa spat. Njegova celica je precej prostorna in zelo čedna.

Neugoden izum za tatove in vlomilce. Ne-davno temu je skušal v Londonu neki tat pri-belem dnevu dobiti v svojo oblast bogat plen. V to svrhu je zavil opeko v kos flanele, razbil izložbeno okno trgovca z dijamanti ter hotel od-nesti dragocenosti v vrednosti 100.000 funtov šter-lingov. Toda trdka ima jako izvrstno zavarovane svoje dragocenosti. Ima namreč napravo, da dra-gocenosti takoj zginejo izpred oči ter se spuste v podzemlje, kakor »duhovi« v gledališču, če se jih kdo le dotakne. Ta naprava zelo dobro funkcionira, kajti tat ni mogel nič odnesti, pač pa se je sam ujel. Lastnik trgovine ga je izročil policiji.

Eksplodizija cigarete. V Zadru je farmacevtu Vladimirju Simiču, ko je v kavarni kadil, eksplodi-rala cigareta »Memfis«. Pregledajoč ostanke, našel je, da so bili med tobakom — papirnati »kapselni«.

Poneveril je v Trstu 18-letni trgovski prak-tikant Ljudovik Erhardt pri inkasovanju 1351 K in neznanu kam pobegnil.

DRUŠTVA.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Trstu bode imelo dne 7. prosinca 1908 ob 8. uri zvečer letni občni zbor v društvenih prostorih ulice S. Fran-cesco 15. I. n.

Moška Marijina družba v Trstu bode imela letni občni zbor dne 7. prosinca 1908 v društe-vnih prostorih. Začetek ob 7 in pol uri zvečer.

Župnijska knjižnica pri Novem Sv. Antonu v Trstu. Nekateri čitatelji drže predolgo knjige doma. To ne gre. Kdor želi knjigo delj časa obdržati, na si zato izprosi posebno dovoljenje.

Koledarček. 5. jan. Nedelja: Telesfor. — 6. pond. Sv. Trije kralji — 7. torek: Valentin šk. Lu-cijan, muč. — 8. sredo: Severin opat, Bogoljub, muč. — 9. četrtek: Julijan in Bazilisa, muč. — 10. petek: Pavel I. pa-pež. Agaton. — 11. sobota: Higin, muč.: Božidar. opat. Dne 10. t. m. ob 2 uri 58 min. popold. bo prvi kra-jec. Vremenski preroki napovedujejo lepo in prijetno vreme. **Listnica uredništva.** Kozjanski novičar. Hvala lepa za poslano pismo. Zelo nas veseli Vaše navdušenje. Dal Bog, da se uresniči Vaše želje. Radi pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti pisma. Oglasite se kmalu.

Vsem cenjenim dopisnikom: Pišite razločno in samo na eno listovno stran.

Nepodpisana v Trstu: Srčna hvala za pridobljene naročnike in za s svežim cvetjem obdani »kuvert«.

Zahlevajte „Zarjo“

po vseh gostilnah in javnih lokalih!
V Trstu dobite za sedaj „Zarjo“ na prodaj v teh-le tobakarnah:

Rubnič, via sette Fontane 14
Supanz, via Vinc. Bellini 13
Frank, via Stadion 10
Hreščak, campo Belvedere 1
Bruna, via del Rivo 44
Stanič, via molin piccolo 14
Mose, via Miramar 1
Bruni, piazzetta s. Lucia 1
Grammatico, via del Bosco 1
Schmied, via delle Acque 2
Magnolo, via Belvedere 49
Skerl, pri sv. Ivanu

Svetko Stanibal. Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštne pošiljave od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava «Ples-a» TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

ZALOGA

likerjev v sodčkih in butilkah
JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v butilkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavezišče za brezposelne služkinje.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovenci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku - tajniku **Andreju Zink**, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

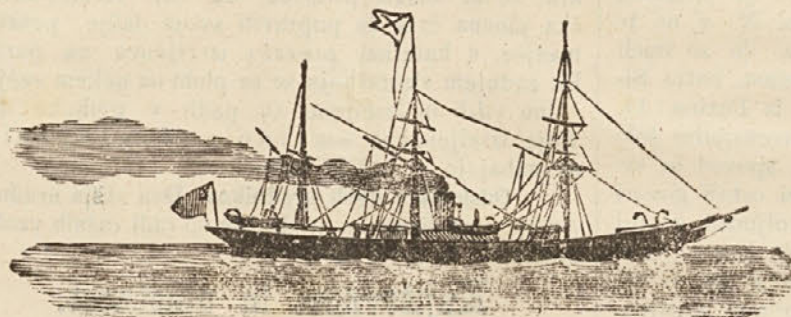
Prvi slovenski denarni zavod v Trstu Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Piazza Caserma šte. 2, 1 nadstropje (v lastni hiši).

Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4% vlaga se lahko po 1 K. Rentni davek plačuje zavod sam in ne vlagatelj. Posojuje denar na menjice zastave in vknjižbe. Ima najmodernejšo varnostno ce-

lico, varno proti vlamu in požaru, v njej se shranjujejo lahko: vrednostni papirji, zlatnine, biseri, testamenti itd. Ako hoče kdo kupiti srečke na obroke mu to preiskri posojilnica jako po ceni.

Z Bogom! Srečno pot! V daljno Ameriko!

Zakaj potujejo naši ljudje najraje čez Trst na ladijah avstro-ameriške parniške družbe (Avstro Amerikana Bratje Kozulič i dr.)? Odgovor:

Rafaelova družba v Trstu priporoča to iz teh le vzrokov:

Prednosti: v Trstu 1) smo mi doma, 2) smo pod avstrijskim varstvom do Amerike, 4) ni treba menjavati denarja, 5) si imamo večinoma slovanske sopotnike.

lažje pomagamo v svoji materinščini (v prodajalnicah, uradih, cerkvah), 6) imamo večinoma slovanske sopotnike. Prednosti: na ladijah avstro-ameriške (Austro-Americana) plovitvene družbe: 1) domači ljudje v postrežbi, 2) domača kuhinja, 3) uvaževanje slovanskih jezikov, v napisih, govoru, v razvrstitvi (po narodnosti v izseljeniškem domu i na ladijah), 4) lastni izseljeniški dom, obdan z lepim vrtom na samem, izven mesta tik morja. Do poslopja električni tramvaj. Po vseh prostorih električna razsvetljava. Hrana in stanovanje brezplačno pred odplitvijo za 2000 oseb, 5) močne ladje, 6) v izseljeniškem domu nameravana katoliška kapela. Govorilo se je tudi o posebnem dušnem pastirju za izseljenice, 7) strogo ločenje veroizpovedanja, narodnosti, spola. 8) Vožnja mnogo ceneja, 9) Zveza tudi v južno Ameriko. 10. Strogo radziranje in pečuk agentov, ki ne smejo vatiti še manj pa siliti ljudi v tujino.

MIZARSKA ZADRUGA V GORICI - SOLKAN

tovarna pohištva s strojevnim obratom

Priporoča slavnemu občinstvu svojo

Zalogo pohištva prej št. Cernigoj, via Rettori 1 (Rosario) v Trstu

tik cerkve Sv. Petra v hiši Marenzi. — Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Pohištvo se izdeluje solidno, trpežno in lično, in sicer samo iz lesa, posušenega v tovarniški sušilnici s temperaturo 60 stopinj. Vsaka konkurenca je izključena. Album pohištva se pošilja brezplačno.

Prodaja se tudi na mesečne obroke. Zastopstvo: v TRSTU, ŠPLITU in ALEKSANDRIJI (ORJENT)

Edina mehanična

Tovarna pohištva

v Trstu

tvrdke Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa 46.

— Skladišča Piazza Rosario št. 1. —

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovšem sloju.

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstve poroke in društvene sestanke.

Toč domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v butilkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsake 5⁰ o. tako da se po 260 tednih dobi 300 K. Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, gar, tudi če ni član, in je obrestnje po 5⁰ o.

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. Hranilne vloge sprejemata za našo hranilnico v Trstu č. gg. Francišek Guštin in Hadrijan Brumen. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Ves božji dan krožim po

Trstu, a vse zastonj. *

Kaj pa bi rad? Par dobrih čevljev. Če hočeš dobiti dobrih čevljev in če nimaš prav polne mošnje, pojdi lepo k cerkvi sv. Petra v starem mestu ulica Rosario št. 2 in stopi v slovensko zalogo obuval. Čevljarski mojster Josip Stantič ti bo prav po domače slovensko postregel z najboljšimi čevlji za nizko ceno. Poskusi!

No, kako je bilo? Imenitno, izvrstno. Čevljev se tu dobi za vsako nogo, kakor da bi na nji vzrastil. — Ni čudno saj zalaga ta mojster tudi c. k. ljud.

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“